

σταντινουπόλεως τὸν ἀτεκνον ἀποθανόντα θεῖον αὐτοῦ. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Γερμανὸς ἦτο στρατηγὸς τῆς Θράκης ἐν ἔτει 528, ὅτε ἐνέβαλον εἰς αὐτὴν οἱ Ἄνται· «ὃς δὴ, λέγει ὁ Προκόπιος, ἐς χεῖρας ἔλθων τῷ τῶν πολεμίων στρατῷ κατὰ κράτος τε μάχη νικήσας σχεδὸν τι ἅπαντας ἔκτεινε· κλέος τε μέγα ἐκ τοῦ ἔργου τούτου ὁ Γερμανὸς ἐς πάντας ἀνθρώπους καὶ διαφερόντως ἐς τούτους δὴ τοὺς βαρβάρους περιεβάλλετο».

Ἡ καταστροφή αὕτη, ἦν ἔπαθον οἱ Ἄνται, ἀπῆλλαξεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὸ κράτος πάσης ἀρκτέας ἐπιδρομῆς. Τὸν Γερμανὸν διεδέχθη ὡς στρατηγὸς Θράκης ὁ οὐδὲν ἦττον γενναῖος καὶ χρηστὸς Χιλβούδιος, περὶ οὗ ὁ Προκόπιος λέγει ὅτι ἦτο «ἐς ἄγαν μὲν δραστήριος τὰ πολέμια, ἐς τόσον δὲ χρημάτων κρείσσω ὥστε ἀντὶ μεγίστου κτήματος ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ αὐτοῦ εἶχε τὸ κεκτῆσθαι μηδέν». Ὁ Χιλβούδιος, διορισθεὶς στρατηγὸς Θράκης τῷ 531, ἐνέπνευσε τρόμον μέγαν εἰς τοὺς βαρβάρους, οἵτινες ἐν διαστήματι ἐνιαυτῶν τριῶν οὐ μόνον δὲν ἐτόλμησαν νὰ διαβῶσι τὸν Ἴστρον ἀλλὰ καὶ πολλάκις ἐπέκεινα τοῦ ποταμοῦ τούτου, ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν χώρᾳ, ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ἐκείνου κατετροπώθησαν. Δυστυχῶς τῷ 534 ἐν μιᾷ τῶν ἐκστρατειῶν τούτων ἐφρονεῦθη ὁ Χιλβούδιος, Συγχρόνως δὲ ἤρχισαν αἱ ὑπερόροι τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐπιχειρήσεις διὰ τοῦ κατὰ Βανδῆλων πολέμου. Οὐδὲν ἦττον μέχρι τοῦ 540 οὐδεμία μεγάλη ἀναφέρεται ἐπιδρομὴ ἀρκτέων βαρβάρων. Ἴσως διότι, ἐπικρατούσης ἔτι εἰρήνης πρὸς ἀνατολάς, ὑπῆρχον τάγματα τινα διαθέσιμα ἱκανὰ πρὸς ἀμυναν τῆς Θράκης.

Ἀλλὰ τῷ 540, ὅτε ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν συνεννοηθεὶς μετὰ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Γότθων ἐπανάλαβε τὰς ἐχθροπραξίας, πολυάριθμοι Οὐννοι, πιθανῶς ὑποκινηθέντες ὑπὸ τῶν δύο ἐκείνων πολεμίων τοῦ Ἰουστινιανοῦ, διέβησαν τὸν Ἴστρον καὶ ἐπλημμύρησαν ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐπαρχίας, τόσῳ εὐχερέστερον ὅσῳ τὰ ὀλίγα τάγματα ὅσα ἐφρούρουν ἐνταῦθα πρότερον εἶχον ἤδη σταλῆ εἰς τὴν Ἀσίαν· «Ἐκ κόλπου γὰρ τοῦ Ἰονίου οἱ βάρβαροι οὗτοι, λέγει ὁ Προκόπιος, ἅπαντα ἐφεξῆς ἐλήσαντο μέχρι ἐς τὰ Βυζαντίου προάστεια. Καὶ φρούρια μὲν δύο καὶ τριάκοντα ἐν Ἰλλυριοῖς εἶλον, πόλιν δὲ τὴν Κασσάνδρειαν κατεστρέψαντο βίᾳ, οὐ τειχομαχήσαντες πρότερον. Καὶ τὰ τε χρήματα ἔχοντες, αἰχμαλώτων τε μυριάδας δύο καὶ δέκα ἀπαγόμενοι, ἐπ' οἴκου ἅπαντες ἀνεχώρησαν, οὐδενὸς σφίσιν ἐναντιώματος ἀπαντήσαντος». Ἐξακολουθῶν δὲ τὴν ἀφή-ἀνεχώρησαν, οὐδενὸς σφίσιν ἐναντιώματος ἀπαντήσαντος». Ἐξακολουθῶν δὲ τὴν ἀφή-γῆσιν αὐτοῦ ὁ Προκόπιος ἀναφέρει ἀμέσως μετὰ τὴν προηγουμένην δύο ἐτέρας ἐπιδρομὰς, αἵτινες ὅμως δὲν γνωρίζομεν ἂν συνέβησαν κατ' αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ 540 ἔτος ἢ κατὰ τὰ ἐπόμενα. «Χρόνῳ δὲ τῷ ὑστέρῳ πολλάκις ἐνταῦθα γερόμενοι ἀνήκεστα ἐς Ρωμαίους δεινὰ ἔδρασαν. Οἱ δὴ καὶ ἐν Χερσονήσῳ τειχομαχήσαντες, βιασάμενοι τε τοὺς ἐκ τοῦ τείχους ἀμυνομένους καὶ διὰ τοῦ τῆς θαλάσσης ροθίου τὸν περιβόλον ὑπερβάντες, ὃς πρὸς κόλπῳ τῷ μέλανι καλουμένῳ ἐστίν, οὕτω τε ἐντὸς τῶν μακρῶν τειχῶν (1) γεγενημένοι καὶ τοῖς ἐν Χερσονήσῳ Ρωμαίοις ἀπροσδόκητοι ἐπιπεσόντες ἔκτεινάν τε πολλοὺς καὶ ἠνδραπόδισαν σχεδὸν ἅπαντας. Ὀλίγοι δὲ τινες καὶ διαβάντες τὸν μεταξὺ Σησοῦ τε καὶ Ἀβύδου πορθμόν, ληισάμενοι τε τὰ ἐπὶ τῆς Ἀσίας χωρία καὶ αὐθις ἐς Χερσονήσον ἀναστρέψαντες, ξὺν τῷ ἄλλῳ στρατῷ καὶ πάσῃ τῇ λείᾳ ἐπ' οἴκου ἀπεκομίσθησαν. Ἐν ἐτέρᾳ τε εἰσβολῇ τοὺς τε Ἰλλυριοὺς καὶ Θεσσαλοὺς ληισάμενοι τειχομαχεῖν μὲν ἐπεχείρησαν ἐν Θερμοπύλαις, τῶν δὲ ἐν τοῖς τείχεσι φρουρῶν καρτερώτατα ἀμυνομένων, διερευνώμενοι τὰς περιόδους παρὰ δόξαν τὴν ἀτραπὸν εὗρον ἢ φέρει ἐς τὸ ὄρος ὃ ταύτῃ ἀνέχει. Οὕτω τε σχεδὸν ἅπαντας Ἕλληνας, πλὴν Πελοποννησίων, διεργασάμενοι ἀπεχώρησαν».

(1) Ἐννοεῖται τῶν μακρῶν τειχῶν τῆς Χερσονήσου, ὧν ἡ ἀρχὴ εἶναι παλαιωτάτη.

